

Læg verden bag jer – Dommedag i jacuzzien

Publiceret 19/06/2021 i Kultur/Bøger af Isabella Mische-Renard

Print

ROMAN // ANMELDELSE – *Læg verden bag jer* – eller *Leave the World Behind*, som romanens amerikanske titel lyder med en lidt mere dramatisk tone end den danske – kan opfattes både som et godt råd, en advarsel eller en nødvendighed. Men sandheden er selvfølgelig, at selv om vi fysisk kan lægge, verden bag os, så bærer vi verden i os. Og alle dens problemer.

Læg verden bag jer er fiktion, en *disaster novel*. Alligevel er den så aktuel, nærmest ikke-fiktiv, at jeg måtte google flere gange for at tro på, at den vitterligt er skrevet i 2019 og udgivet i oktober 2020. Ergo før Corona-udbruddet ramte vores verden.

Romanens danske titel *Læg verden bag jer* er også tvetydig; sætningen er hentet fra en Airbnb-annonce som frister med, at det netop er, hvad man kan, hvis man opholder sig i dette luksuriøse hus så langt fra alting, at selv gps'en giver op. Man lejer det en uge til en (meget) dyr pris og kan glemme alt om hverdagen på lånt tid. Hvem vil ikke gerne holde fri fra verden for en stund?

A nice holiday break?

Men det er ikke, hvad forfatteren Rumaan Alam har i sigte i denne dystopiske fortælling. Han giver hverken sine hovedpersoner eller læserne lov til “a nice holiday break”, selvom han helt bogstaveligt *afskærer os fra omverdenen*.

De hører til den øvre middelklasse, men pengene slår ikke til, når det gælder status

Og så bliver spørgsmålet vendt om, for hvem vil ikke gerne vide, hvad der foregår, når verden – igen bogstaveligt – bryder sammen?

Det dilemma kommer til at præge og udfordre Amanda og Clay og deres to teenagebørn på deres drømmeferie, hvor de forlader hjemmet i Bronx og kører til Long Island (The Hamptons) for at smage på overklassens gode liv.

Politisk korrekt middelklasse

Hun arbejder i reklamebranchen, han underviser på college. De har været gift i 16 år, både ægteskabet og familielivet fungerer. De hører til den øvre middelklasse, men pengene slår ikke til, når det gælder status. Her beskrevet på kornet:

“Bilen var hverken ny nok til at være luksuriøs eller gammel nok til at være boheme. En mellemklassebil til en middelklassefamilie, skabt til ikke at vække anstød snarere end til at forføre.”

Det billede tegner parret, der kæmper med at være (nogenlunde) politisk korrekt, mest fordi det forventes. At “gøre verden til et bedre sted” er ikke noget, der optager dem synderligt. Selvom Amanda køber strandtæpper på nettet med stoftryk, der er udført af analfabetiske bønder i Indien.

Klimaændringer er på afstand for abstrakt til newyorkere

De ankommer til det lejede hus, bliver *luksus-struck*, so to speak, forklaret med disse enkle linjer i bogen: “Huset var så tyst, som dyre huse er det. Stilheden var tegn på, at alt var, som det skulle være”.

Marmorkøkken, pool, jacuzzi, komfur med kobberhane. Naturen lige udenfor har de et distanceret forhold til. “Klimaændringer er på afstand for abstrakt til newyorkere”. Og det spejles knivskarpt i denne korte sætning fra bilen på vej ind ad en indkørsel: “Set på afstand fremstod alt løvet så besnærende, at man skulle tro, det var menneskabt.” De første feriedage er vellykkede.

Det banker på døren

Indtil det en sen nat pludselig banker på døren – *klichéen der, i enhver gyserfilm, sætter kursen mod point-of-no-return*. Romanens feel-good stemning forvandler sig på de næste 300 sider til en skærsild.

Udenfor døren står et umiddelbart tilforladeligt sort ægtepar i 60'erne, der også selv er skræmte. De har kørt herud fra Manhattan, fordi der er strømafbrydelse på hele østkysten. Ingen ved endnu hvorfor. Ruth og GH (George) undskylder deres påtrængenhed – men det er faktisk *deres* hus, og de vil overnatte. Deres lejlighed på mondæne Park Avenue ligger på 14. etage, hvor de umuligt kan gå op uden elevatoren.

“LÆG VERDEN BAG JER” HANDLER BL.A. OM DEN OVERFLADE, DER KENDETEGNER MANGES DAGLIGE LIV, OG DEN ULYST – OG MÅSKE INDERLIGE FRYGT – FOR AT TÆNKE VIDERE END TIL I MORGEN. Amanda er overbevist om, at det er et svindelnummer. Hun afhører dem skeptisk om detaljer i huset. At ejerne skulle være sorte, er for hende usandsynligt: “Det her lignede ikke et hus, som sorte mennesker ejede”.

Personerne tager på skift deres syn på verden op (i form af strøtanker), så meget de nu orker midt i gintonics i jacuzzien, der stadig har strøm, som var det et mirakel

GH viser sine nøgler, men Amanda tror stadig, det er et trick: “Hvad hvis det er havemanden, og hun er rengøringsdamen”? Hun tror stadig ikke, at de her mennesker kan eje så smukt et hus. Nærmere at de gjorde rent i det.

Katastrofen

De uventede gæster taler sandt. Satellit-tv, internet og mobiler har pludselig intet signal. Kun en tekst, hvor der står nødsending, men der er ingen meddelelser. De fire voksne og to børn har stadig strøm, et fyldt køleskab, vinkælder, aircon, depotlager – men i virkeligheden kun hinanden og hinandens panik.

Forfatteren Rumaan Alam sætter nu et mesterligt kammerspil i gang i *Læg verden bag jer*, hvor det at leve sammen i *uvished* i sig selv bliver den moderne katastrofe. Hvad gør vi, når alle kommunikations-platforme svigter og isolationen fysisk og psykisk bliver total?

Clay prøver desperat at bevare fatningen. Faktisk er han “langt mere bekymret for teknologiens sammenbrud end for nationens.” I afmålte doser kommer deres iboende racefordomme, den indlysende klasseforskel og privilegieblindhed til syne.

Gin-tonic i jacuzzien

En gang imellem som replikskifter i kryptiske diskussioner, men oftest i deres stille selvovervejelser, hvor Rumaan Alam som en ferm dukkefører placerer sine begavede iagttagelser som *en tekst i kulissen*. Personerne tager på skift deres syn på verden op (i form af strøtanker), så meget de nu orker midt i gintonics i jacuzzien, der stadig har strøm, som var det et mirakel.

Måske det faktisk er et mirakel, de endnu ikke er bekendt med.

Vi skal tænke selv. Men intet tyder på, at en luksusvilla væk fra kaos og med udendørsbelysning, der tænder selv i haven, er svaret

Det geniale omdrejningspunkt i *Læg verden bag jer*, er netop, hvor *lidt* de ved om katastrofen. De frygter bomber eller terrorisme eller radioaktivt nedfald eller Putins hackere eller iransk hævn tog – men venter mest på at høre, at det hele var en teknisk fejl.

Drypvis får vi læsere til gengæld mere og mere rædselsvækkende information. Brudstykker om verdens tilstand. Vi får spredte oplysninger om død og ulykke og en præsident, der er flygtet ned i bunkeren under Det hvide Hus.

Hvad morgendagen bringer

Forfatteren [Rumann Alam](#), som nu er nomineret til National Book Award i USA på grund af *Læg verden bag jer*, skriver bl.a. for New York Times. Han er af bengalsk oprindelse, bor på Manhattan sammen med sin mand og deres to børn og tilhører selv den (intellektuelle) øvre middelklasse.

FORFATTEREN RUMAAN ALAM. FOTO:

DAVID A. LAND

Han har blik for den overflade, der kendetegner manges daglige liv, og den ulyst – og måske inderlige frygt – for at tænke videre end til i morgen. Verdens tilstand? Undergang? Dommedag? Menneskab? Klimaforandringer? Eller begyndelsen på en ny verdensorden.

Jeg skal ikke *spoile* svarene her. For det gør bogens forfatter heller ikke. Vi skal tænke selv. Men intet tyder på, at en luksusvilla væk fra kaos og med udendørsbelysning, der tænder selv i haven, er svaret. Slet, slet ikke når tusindvis (!) af rådyr samler sig på grunden og vilde lyserøde flamingoer (der ikke kommer fra en Zoo) falder i poolen. *I rest my case.*

Rumaan Alam får ordet med to sætninger hentet fra *Læg verden bag jer*: “Det var svært at minde sig selv om at være rationel i en verden, hvor reglerne var sat ud af spil, og måske altid havde været det.”

[LÆS FLERE ANMELDELSER AF ISABELLA MIEHE-RENARD HER](#)

Læg verden bag jer

Rumaan Alam

Politikens Forlag

Fotos: Politikens Forlag

- ISABELLA MIEHE-RENARD
- SENESTE ARTIKLER

Isabella Miehe-Renard er journalist og forfatter. Hun er tidligere studievært på Kanal 2, TV2, DR1 og DR2. Hun bor i kollektiv i Halsnæs og trives udenfor rampelyset. Tæt på hav og fjord og Danmarks største sø.